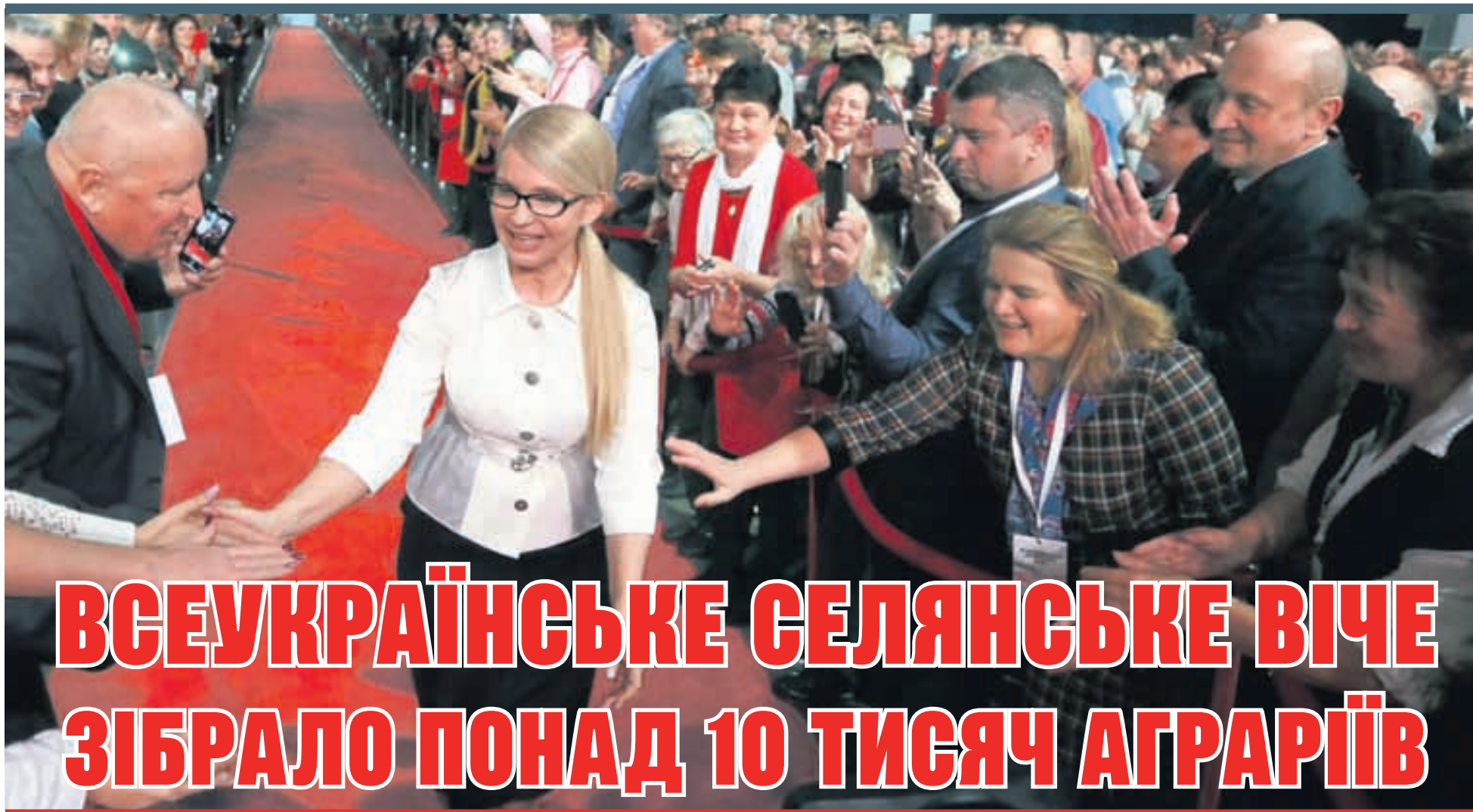

ПРОГРАМА ПОРЯТУНКУ СЕЛА НОВА СЕЛЯНСЬКА СТРАТЕГІЯ

ВСЕУКРАЇНСЬКЕ СЕЛЯНСЬКЕ ВІЧЕ ЗІБРАЛО ПОНАД 10 ТИСЯЧ АГРАРІЇВ

На Всеукраїнському селянському вічі, яке відбулося в Києві, лідер партії «Батьківщина» Юлія Тимошенко презентувала свою стратегію Нової селянської політики. Півторагодинну промову всі 10 тисяч запрошених аграріїв слухали, затамувавши подих. Адже все те, про що говорила Юлія Тимошенко, — це і є побажання і мрії величезної української сільської громади! Утілювати програму Тимошенко в житті готові понад 4 тисячі кандидатів від «Батьківщини», яких партія висунула на грудневі вибори в об'єднаних територіальних громадах. Читайте найважливіше з промови Юлії Тимошенко на Всеукраїнському селянському вічі.

Шановна громадо!

Нова селянська політика, яку ми зараз презентуємо, збігається з пропозиціями, що лунають у чисельних виступах на наших аграрних форумах. Ми вміємо слухати і дослухатися. І це головне, адже в країні вже давно ніхто і нікого не збирає і тим

більше — не слухає! Ми з вами єдині в головному: основою основ будь-якої політики повинна бути людина. А вже за нею підуть і гроші, і прибутки, і показники. І село в цьому сенсі — не виняток, а правило!

АГРАРНІ КРАЇНИ — ОДНІ З НАЙУСПІШНІШИХ У СВІТІ

Більшість із вас добре знає, що за рівнем життя у світі лідерами є такі країни як Норвегія, Данія, Ісландія, Ірландія, Нова Зеландія. І ви, певно, знаєте, що в цих країнах немає виробництва ані літаків, ані космічних кораблів чи автомобілів, ані хоча б комп'ютерної техніки.

То в чому секрет їх успіхів? У тому, що це аграрні країни.

Хто бував у Осло, той знає, що у самому центрі столиці Норвегії, напроти парламенту, стоїть проста селянська дерев'яна хата-мазанка. Це найдорожчий символ країни — пам'ятник годувальнику-селянину, щоденне нагадування усім — і владі, і простим громадянам, — кому вони завдячують

своїм ситим і здоровим життям, своєю славою передової країни.

Норвегія й Ісландія годують своєю рибою півсвіту, невелика Данія посідає перше місце в Європі з виробництва та експорту свинини.

Ірландія — лідер в молочному виробництві, на 4,6 млн жителів — 6,5 мільйонів корів. Молока тут виробляють на 52 мільйони людей. А Нова Зеландія славиться на весь світ унікальною шерстю, м'ясом та вином.

І все це роблять фермери цих країн. Навіть туризм тут розвивається завдяки селянам!

ТРЕБА ПІДНЯТИ РІВЕНЬ ЖИТТЯ КОЖНОЇ ЛЮДИНИ

Не маючи інших аргументів, нашу партію оскаженіло звинувачують у примітивному популізмі, особливо коли мова заходить про драконівські тарифи на комунальні послуги та енергоносії, про підвищення або хоча б індексацію зарплат, пенсій, стипендій, інших соціальних виплат, про скасування ганебних податків на жebraць-

кі пенсії. Але ось що показує аналіз, вбивчий та страшний: щонайменше 30% населення України знаходиться далеко за межами елементарно нормального харчування.

А як може бути інакше, коли лівова частка сімейного бюджету нині йде на сплату комунальних послуг, тарифів за газ, електроенергію та інші платні владні «хотелки»? Це стосується селян потрійно:

1. Селяни мусять платити величезні гроші за газ, електроенергію та пальне.
2. Селяни мають найнижчу зарплату в Україні з-поміж інших галузей економіки.
3. У міського населення після сплати за драконівськими тарифами не лишається грошей, щоб купувати фермерську продукцію, яку виробляють селяни.

Саме через це в Україні катастрофічно падає поголів'я корів. Саме через це ми дожилися до того, що імпортуємо вершкове масло, сири, м'ясо, а також фрукти й овочі.

(Продовження на стор. 2)

Завдяки меморандуму з «Батьківщиною» ми вирішили багато питань

Ігор СОПЕЛКІН,
голова Профспілки працівників агропромислового комплексу:

«Кожен громадянин має право бути членом профспілки. Але нас хочуть позбавити цього права. Сьогодні склалась така ситуація, що профспілки взагалі можуть потрапити під заборону. Тому що ми старемося як можемо захистити працівника, відстоюючи його права: щоб люди вчасно отримували зарплату, мали гідні умови праці, щоб загалом верталися з роботи живими.

Адже маємо багато випадків, коли на підприємствах є дуже слабкий контроль за технікою безпеки. Підсумки минулого року свідчать про страшне: за кількістю смертельних випадків ми наздогнали вугільну та металургійну галузі. Більше всього людей загинуло саме в сільському господарстві!

Чому так сталося? На багатьох підприємствах недбайливі роботодавці чи власники забороняють діяльність профспілкової організації. Під погрозою звільнення знищують існуючі профспілкові організації, а нові не дають створити.

Керівництво всіляко намагається уникати укладання колективної угоди на підприємстві. А це ж основний документ між роботодавцями і працівниками, в якому прописані всі обов'язки сторін! Без такого договору легше прибрати незручних людей, не виплатити зарплату, приховати той же нещасний випадок на підприємстві.

Звичайно, що ми для них як кістка в горлі. Тому вони всіляко заважають нам працювати. Після останніх акцій протесту, які ми проводили, зокрема разом з фракцією «Батьківщина», нас почули і почали розмовляти. Але цього недостатньо.

Треба шляхом соціального діалогу вирішити ці всі питання. І сьогодні ми маємо таку можливість. У нас є заключний меморандум з народним депутатом від «Батьківщини» Вадимом Івченком. Ми задоволені його роботою, адже змогли вирішити багато питань, не виходячи на вулицю».

**ЮЛІЯ ТИМОШЕНКО:
НАША ПОЛІТИКА
— ЦЕ РОЗВИТОК,
ВІДРОДЖЕННЯ,
ПІДЙОМ, РОЗКВІТ
ДЛЯ КОЖНОГО СЕЛА!**

(Продовження. Початок на стор. 1)

Тому найперше завдання, яке ми перед собою поставили і незмінно боремося за його реалізацію, — це рішуче підняття життєвого рівня кожної конкретно взятої людини: вчителя, лікаря, хлібороба, металурга, шахтаря, пенсіонера,

ПРИБУТОК СЕЛУ ДАСТЬ ПЕРЕРОБКА, А НЕ СИРОВИНА!

Влада постійно хизується рекордними врожайми зернових, суттєвим нарощуванням їх експорту, лідируючими позиціями на світових ринках соняшникової олії, пшениці

В УКРАЇНІ ТРЕБА ПЕРЕРОБЛЯТИ ПРОДУКЦІЮ РОСЛИННИЦТВА ТА ЕКСПОРТУВАТИ М'ЯСО ТА М'ЯСНІ ВИРОБИ, БОРОШНО, КРУПИ, МАКАРОНИ

студента. Не буде зростання свого національного ринку — не буде нічого. Ні сільського господарства, ні промисловості, ні науки, ні освіти, ні культури.

Отже, знизити тарифи та ціни на газ й електроенергію до обґрунтованих меж — це вже економіти для сімейного бюджету майже третину реальних грошей, а не віртуальних субсидій. А проіндексувати хоча б на рівень інфляції усі соціальні виплати — це ще додати в сімейну казну щонайменше чверть надходжень. Ці гроші, безумовно, миттю підуть в реальну економіку і на придбання необхідних продуктів харчування — в першу чергу!

І що характерно: для цих рішень не треба надзусиль, усе вирішується, як кажуть, одним розчерком пера, була б на то хоча б мінімальна політична воля. І здається, що нас знову почули, бо раптом заговорили про суттєве підняття заробітних плат. Мабуть, відчувають, що вибори не за горами!

та кукурудзи. Дякують за це в першу чергу агрохолдингам, які, по суті, забезпечили цей приріст. У захваті розмови йдуть вже про 80 і навіть 100 мільйонів тон валових зборів!

Ми не проти хлібної слави України! Та ми категорично проти такого убогого, середньовічного, однобокого підходу до розви-

тку нашого сільського господарства. У всьому світі лише дурні або невігласи експортують сировину. Зерно — це сировина. Але ж саме зерно у світі ніхто не споживає. Натомість використовують продукти його переробки: комбікорми, крупи, макарони, піцу, хліб,

кондитерські вироби і ще сотні інших видів продукції.

Візьміть для прикладу ту ж Італію. Це країна з розвиненим сільським господарством, але вона сировину не експортує. Саме за рахунок переробки Італія отримує валютної виручки в 10 разів більше з 1 га ніж Україна. Уся додана вартість, надходження до бюджету, мільйони робочих місць залишаються в країні.

А на нашому зерні в Північній Африці побудовані десятки переробних підприємств, де працюють сотні тисяч місцевих робітників: виробляють комбікорми, крупи, макарони, кондитерку.

Цьому економічному абсурду треба покласти край, і невідкладно. Ще зовсім недавно в кожному райцентрі був свій хлібзавод, молокопереробка, завод продуктів, ковбасні цехи при заготконторах. До цієї практики треба просто повернутись обличчям, а не тильною стороною, як це сьогодні робить влада.

Для початку треба зробити елементарне: відшкодувати експортне ПДВ в першу чергу і в автоматичному режимі тільки тим структурам, що торгують на зовнішніх ринках переробкою, а не сировиною. Так уже було з соняш-

ником. Ми вистояли в боротьбі за експортне мито і, як бачите, експортуємо олію, а не насіння. Це втричі вигідніше, десятки тисяч робочих місць, бюджет тощо.

Отже, друге, що нам конче необхідно зробити в Україні, — на повну потужність запустити підприємства з переробки аграрної сировини. Це не тисячі, а мільйони високотехнологічних робочих місць, додаткові мільярди від експорту, суттєве наповнення бюджетів.

НАЙКРАЩИЙ УСТРІЙ АГРАРНОЇ ГАЛУЗІ — ЦЕ СІМЕЙНІ ФЕРМИ

Ми переконані, що в епіцентрі сільськогосподарських процесів в Україні мають бути не тонни, не гектари, не надії, не врожаї, не гроші, а людина! Селянин — це головний і найцінніший капітал. Буде йому добре — буде добре всім! Це світовий досвід успішних країн.

У світі 550 мільйонів фермерських господарств, з них — майже 90% є сімейними, а їх частка в загальному обсязі виробництва продовольства складає 56%. Саме сім'ї обробляють 83% земель у Північній Америці, 68% — у Європі, 85% — в Азії, 62% — в Африці.

ЗАПЕВНЯЮ ВАС: НЕДАЛЕКИЙ ТОЙ ЧАС, КОЛИ І В УКРАЇНІ БІЛЯ ГОЛОВНОЇ ВЛАДНОЇ СПОРУДИ БУДЕ ГОРДО СТОЯТИ ШЕВЧЕНКІВСЬКА ХАТА. МИ ПОВЕРНЕМО І СТАТУС, І ІМ'Я, І ЗАСЛУЖЕНУ ВІКАМИ ПОВАГУ ДО НАШОГО СЕЛЯНИНА-ГОДУВАЛЬНИКА!

В США сімейні ферми обробляють 78% угідь і випускають 84% аграрної продукції.

Країною маленьких сімейних ферм в Європі називають Німеччину. Близько 80% товарної продукції сільськогосподарства складає тваринництво, в першу чергу виробництво молока, свинини і птиці. В сімейних фермах — 20 мільйонів голів свиней та понад 4 мільйони ко-

аграрний устрій», яким запровадити стратегічну підтримку сімейних фермерських господарств. Ми пропонуємо узаконити всі сільські домогосподарства, що годують 45-мільйонну країну. Вони мають бути і будуть рівноцінними із іншими суб'єктами господарювання, вони матимуть право (і це буде!) на пільговий кредит, прямі дотації, податкові канікули, єдиний фіксо-

вень чи навіть десяток гектарів орних угідь?

□ чи в Україні в земельних питаннях вже ліквідована корупція, немає рейдерства, відсутні крадіжки в державних погонах?

□ чи вже повністю у нас розбіралися з межами міст, сіл, приватних володінь?

□ чи проведена детальна інвентаризація угідь, сформований

ПЕРЕМОГТИ МОЖНА І ТРЕБА: І НА ДНІПРОПЕТРОВЩИНІ, І НА МИКОЛАЇВЩИНІ, І НА ЖИТОМИРЩИНІ — У ВСІХ БЕЗ ВИКЛЮЧЕННЯ ОБЛАСТЯХ

інвестором виступає банківська система.

Чи не найголовніша українська проблема — у нас немає банків, яким селяни могли б довірити найцінніше — свою землю. Чи ви бачили країну у світі, де б національна валюта за 20 років знецінилася у 15 разів? Чи є ще така держава, де банки спочатку плодяться як гриби після дощу, а потім так само швидко зникають чи банкрутують разом із сотнями мільярдів?

ністю до навпаки: аграрне підприємство для пересічного фермера стає просто невивідним. А його головний капітал — земля — знецінюється.

Додайте сюди грубу політику прискореного об'єднання громад, закриття в більшості сіл дитячих садків, шкіл, закладів культури та охорони здоров'я; молодь покидає такі села масово — юнаки і дівчата десятками тисяч щороку їдуть в Польщу та інші сусідні країни ЄС,

МИ ТАК ЗБІДНІЛИ В ОСТАННІ РОКИ, ЩО ОПИНИЛИСЬ ПО РІВНЮ ЖИТТЯ НА ОСТАННІХ МІСЦЯХ У ЄВРОПІ! І ХТО-НЕБУДЬ ЗА ЦЕ ВІДПОВІВ?! І ЦІЙ ШАЙЦІ ЛИХВАРИВ І ВОРЮГ МИ ПОВИННІ ПОНЕСТИ В ЗАСТАВУ ОСТАННЄ, ЩО ЗАЛИШИЛОСЬ — ЗЕМЛЮ?! ТА НІКОЛИ!!!

рів, приблизно по 40 голів на кожну ферму. І таких сімейних ферм — 95 тисяч, на яких працює тільки фермер з родиною.

Маючи втричі менше землі в обробку, Німеччина виробляє в 5 разів більше молока ніж Україна — понад 30 мільйонів тонн щорічно.

А сусідню Польщу в Європі вже називають «фруктовою королевою», адже понад 2,5 мільйонів сімейних ферм, маючи середній розмір угідь в 10 га, займаються не зерном і соняшником, а фруктами та овочами. Ними та консервами поляки вже завалили всю Європу, добралися і до України.

До речі, більшість польських сімейних ферм не знають, що таке бухгалтерський облік. Тобто вони не платять ніяких податків! Облік починається лише тоді, коли прибуток сім'ї становить понад 300 тисяч євро.

Картина в Україні, на превеликий жаль, зовсім протилежна — немає цілісної аграрної політики, що і призвело до катастрофічних соціальних та економічних асиметрій у розвитку українського села.

З огляду на це «Батьківщина» робитиме все, щоб сімейні ферми стали основною ланкою сільськогосподарського виробництва в Україні. Для цього треба розробити і ухвалити Закон «Про новий

ваний податок, пенсійне забезпечення тощо.

Пакет таких законів «Батьківщина» розробила, і вже частково, з боями він проходить через сито нашого парламенту. Опір — шалений, ви це бачите самі.

Також нам невідкладно потрібна цільова програма підтримки сімейних фермерських господарств, яка буде базуватися на кращому світовому досвіді: в питаннях дотацій, малої механізації, кооперації, оподаткування в залежності від розмірів та спеціалізації, підтримки місцевої переробки та багато іншого.

КЛЮЧОВЕ ПИТАННЯ — БУТИ ЧИ НЕ БУТИ РИНКУ ЗЕМЛІ

Щодо ринку сільськогосподарської землі, про яку так печеться влада, спершу хоч поставити прості і зрозумілі питання:

□ чи Ви колись десь бачили чи чули, щоб країна в стані війни торгувала своїми землями?

□ чи в нас є незалежна судова влада, здатна відповідно до закону захищати інтереси простих селян — власників земельних паїв? Чи вам відомі такі приклади із власного досвіду?

□ чи у наших селян, або у більшості фермерів є реальні вільні кошти, щоб купити кілька со-

їх облік (кадастр), встановлена реальна ціна за якістю?

□ чи готова країна та її органи влади кадрово, технічно, адміністративно, організаційно і головне — справедливо здійснити вже останню, але таку резонансну реформу в земельних відносинах?

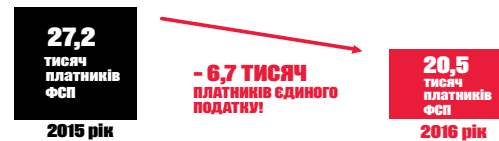
Відповідь на всі ці та низку інших, не менш болісних питань ви знаєте краще, ніж наша влада. Але професійний рівень дискусії повинен нас повернути перш за все до наукових засад проблеми.

Вчені-аграрії чітко говорять: справа не в тому, продавати землю чи не продавати, а в тому, щоб вона стала для власника реальним капіталом. Простими словами: під найнадійнішу у світі заставу — свою землю — чи можу я взяти найвигідніший у світі та довгостроковий кредит для розвитку свого господарства!

Сьогодні, безумовно, цього у нас немає. На жаль, у більшості селян і застави іншої немає. Тому і кредити, якщо комусь і вдається запозичити — під 30% річних, на півроку, під заставу майбутнього врожаю.

Це не та кредитна політика, про яку лише мріють наші аграрії. Землі потрібні серйозні, вагомі, довгострокові інвестиції. В усьому світі першочерговим таким

ХИБНІСТЬ ПОДАТКОВОЇ ПОЛІТИКИ — СКОРОЧЕННЯ ФЕРМЕРСЬКИХ ГОСПОДАРСТВ (до 500 га в обробці)

А якщо неврожай? Чи є у нас страховий ринок, як в ЄС, де вагому частку страхових ризиків бере на себе держава? Немає і близько! А це значить, що банк забере у фермера землю за безцінь.

І чи є в нас така ж державна підтримка аграріїв, як в цивілізованих країнах, що дбають про свого годувальника? Є, але в десятки разів менша і лише на папері. А пільги взагалі прибрані повністю!

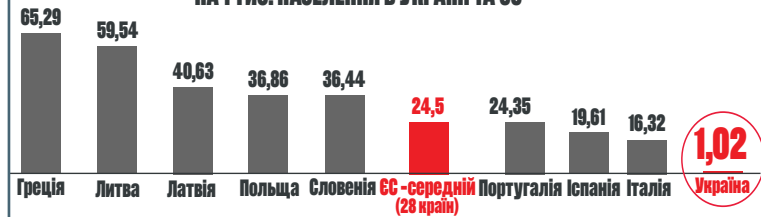
Тобто для організації земельного ринку в Україні все зроблено з точ-

де їм пропонують все: навчання, роботу, всіляку підтримку і пільги. Вони вже звідти ніколи не повернуться, бо немає куди: ПТУ і технікуми перевели на місцевий бюджет, що рівнозначно їх закриттю, ЗНО за об'єктивною якістю знань відмітає випускника сільської школи начисто.

Через це село прискорено безлюдніє, вимирає, земля стає нічийною: бери, чи то грабуй безкарно!

(Закінчення на стор. 4)

ПОРІВНЯННЯ КІЛЬКОСТІ ФЕРМЕРСЬКИХ ГОСПОДАРСТВ НА 1 ТИС. НАСЕЛЕННЯ В УКРАЇНІ ТА ЄС

Рибу треба чистити з голови

Іван ТОМИЧ,
президент Асоціації фермерів та
приватних землевласників:

«Найбагатша в світі українська земля — це не тільки аграрний ресурс, а й життєвий простір для майбутніх поколінь української нації. І розвиток цього життєвого простору має стати першочерговим завданням української влади.

У 2000 році почав працювати єдиний фіксований сільськогосподарський податок, аграрії мали пільги по відшкодуванню ПДВ, почали працювати державні програми підтримки фермерства. Тоді

ми вперше засіяли всю українську землю. Чи могли ми уявити, що через 16 років усі ці досягнення, зокрема податкову політику, почнуть руйнувати?

Українською чумою XXI століття стало рейдерство. Сотні рейдерських спроб і захоплень у агросфері свідчать, що система влади хвора. А лікування, якого вона потребує, просте: рибу треба чистити з голови.

Наша вимога: прості взаємовідносини з державою шляхом запровадження єдиного земельного податку. Це формула розвитку й процвітання української землі, лише так ми матимемо можливість довго і результативно на ній працювати. Адже це нонсенс, коли ми маємо найкращі в світі ґрунтово-кліматичні умови, і чи не найбільш багаті люди, які працюють на цій землі.

Щоб змінити ситуацію, треба рухатись від олігархізації до сімейного фермерського устрою та розвитку селянина, місцевої громади. У результаті ми матимемо замужню країну.

Що робити, якщо влада нас не чує? Ми маємо національного лідера з національною довірою — це Юлія Тимошенко, яка реалізує політику на користь української нації, заради щасливого життя на українській землі!»

Коли люди об'єднуються — це допомагає жити

Ганна МИГОЦЬКА,
фермер з Донбасу:

«Я представляю Донецьку область, найважчу на сьогодні. У нас там ніяке не АТО, а справжня війна.

Наше підприємство ще 24 січня потрапило під обстріл. Ми втратили шість інкубаторів, п'ятитисячне стадо гусей, 900 дерев молодого саду. До держави ми по допомогу навіть не зверталися. Наші підприємці і ті, хто нам співчуває, допомогли нам все зробити самостійно. Дякуючи Богові, я вважаю, що, коли люди об'єднуються, це допомагає жити.

Друга частина нашого підприємства — в Запорізькій області. Там відбувається настільки відверте чорне рейдерство, що погрожують дітям! Мої донці приставили ножа до горла і попередили, що заріжуть усю родину. І це лише тому, що ми намагаємось в селі побудувати магазин, щоб люди не їздили за 10 км взимку купити собі хліба.

Моя старша донька навчається в 11 класі. Як я її зараз можу відпускати в школу? Як ми будемо жити далі? Яке на нас чекає майбутнє? Чому наші діти мають страждати від чорних рейдерів?

Ми зверталися в усі інстанції, куди тільки можна було звернутися, навіть у міністерство. Крайні відповіді з двох різних інстанцій вразили мене до нестями: усе відіслано на місця. У нас є величезна доказова база. Усі документи, відеозйомка — все це надано слідству, поліції.

Але нас не чують і не хочуть нічого робити, «немає складу злочину». А таких, як ми, в Донецькій області тисячі! Тому ми звертаємось до вас усіх: будь ласка, будьте всі разом, тоді у вас все вийде! І у нас з вами теж!

Війна в нас, дончанах, вбила багато що. Але вона не вбила в нас надію і не вбила в нас доброту!»

ЮЛІЯ ТИМОШЕНКО: НАША ПОЛІТИКА – ЦЕ РОЗВИТОК, ВІДРОДЖЕННЯ, ПІДЙОМ, РОЗКВІТ ДЛЯ КОЖНОГО СЕЛА!

(Закінчення. Початок на стор. 1)

І хіба не попереджала «Батьківщина» саме про такий сценарій подій ще три роки тому, напередодні виборів до парламенту в 2014 році?

Давайте звернемося до світового досвіду. Дуже славиться своїм сільським господарством Канада. Тут приватне володіння землею становить усього 9,8%. Решта землі належить державі.

ЧАСТКА СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ ЗЕМЕЛЬ У ДЕРЖАВНІЙ ВЛАСНОСТІ

ІЗРАЇЛЬ	95%	ФРАНЦІЯ	60%
КАНАДА	90%	США	50%
УКРАЇНА 35%			

Одне з найефективніших у світі сільське господарство створив на пісках, глині і камінні при пекельному кліматі Ізраїль. Тут 91% угідь — у власності держави. Продаються і купуються лише права користування земельними ділянками, а не сама земля.

Верховним власником землі у Великій Британії є королева, тобто держава!

У найліберальнішій країні світу — США — державні землі займають понад 40% усієї території країни. І при цьому за останні десятиліття тут у державну власність закуплено саме 3/4 сільськогосподарських земель.

Досвід американців сьогодні активно підходять десятки інших цивілізованих країн. Бразилія після нищівної кризи терміново викупила 18 мільйонів гектарів угідь, на яких створено 285 тисяч фермерських господарств. Тим же шляхом пішли Мексика, де викупили і розподілили близько 30 мільйонів гектарів, Болівія, Венесуела, Чилі.

А в Україні — хаос у землекористуванні, який влаштовує дуже багатьох олігархів, і можливо-владців. Тільки від зловживань у сфері оподаткування земельних угідь бюджет недоотримує щороку мінімум 10 мільярдів гривень!

Тому ми маємо дуже тяжкі і вже відчутні наслідки:

□ сформувалась середньовічна латифундистсько-олігархічна модель землекористування, коли в одних руках зосереджено сотні тисяч гектарів угідь, власник зареєстрований в офшорах, процвітають тійові корупційні оборудки із земельними ділянками та скупівлю разом із людьми сільськогосподарських підприємств, рейдерським їх захопленням, спекуляцією правами оренди, масовим безробіттям, руйнуванням міс-

цевих агроєкосистем та соціальної сфери і іншими бідами, які ви на місцях і бачите, і переживаєте;

□ вбивається і знищується на корню друга модель господарювання — малоземельні особисті селянські господарства. На їх долю припадає лише 14% земельних ресурсів, але вони виробляють близько половини валової продукції: молока — понад 80%, м'яса свинини та яловичини — близько 2/3, овочів та картоплі — понад 90%.

«Батьківщина» пропонує невідкладно покінути з цим жахиттям, бо до рабства залишилось зовсім недалеко!

«ЗЕМЕЛЬНИЙ» ПЛАН ДІЙ ВІД «БАТЬКІВЩИНИ»

Наш план простий і зрозумілий. Він повністю спирається на науку та світовий досвід. Нам потрібне чітке і прозоре законодавче врегулювання земельних відносин, особливо стосовно кваліфікаційних вимог, професійного рівня, досвіду роботи на землі, проживання в даній місцевості, фахової освіти тощо.

А стосовно ринку землі в Україні — ми не консерватори. Є близько 30% селян, які готові з відчаєм продати свою землю. Тут покупцем має

виступити держава — бо це територія суверенної країни, перш за все.

Ми пропонуємо створити фермерський банк, який дає кредит і фермерам, і місцевій громаді під 3-5%. Громада скуповує у таких селян паї за ринковою ціною. А потім накопичені 200-300 га виставляє на конкурс зі своїми умовами. Хто на цих умовах погодиться газдувати — тому даємо масив в оренду до 50 років, а не 5-7, як сьогодні.

Громада задоволена. Село розвивається. Земля залишається у державі. Така політика відповідає національному інтересу і посилює продовольчу безпеку. Цього буде досить на найближчі роки.

А що далі? До того, що вже було сказано вище, додаю лише одне: порядок треба в державі навести в усіх сферах, завоювати довіру людей, а вже потім братися за справжні реформи, реформи для людей, а не за рахунок людей. Коли це буде, залежить від нас усіх! Від насого з вами вибору! А це може бути і довго, якщо ця влада залишиться, і швидко, якщо будемо здатні прибрати її з арени на виборах, які вже неминучі.

ШАНС ПОЧАТИ ЗМІНИ — ВИБОРИ У ГРУДНІ

Найближчий шанс змін на селі — це вибори в об'єднаних громадах, що відбудуться 11 та 18 грудня цього року. «Батьківщина» висуває на ці вибори понад 4 тисячі кандидатів в депутати та 184 кандидати на посади голів цих громад.

Підстави для перемоги у нас чіткі і переконливі:

- ми єдина партія, що багато років має свої діючі структури в кожному селі;
- у нас найбільше вже діючих депутатів на селі, а це бойовий актив;
- ми з вами протягом року ретельно підбирали кадровий та депутатський резерв на кожний округ, на кожну посаду. Оце якраз і прийшов час кинути цей резерв у вирішальний бій;
- ми не просто підбирали, але і вчили цей кадровий резерв протягом року, а тому маємо професійно підготовлений актив;
- вже кілька соціопитувань поспіль чітко свідчать, що ми не лише є лідерами громадської думки, але і маємо майже однакові показники рейтингу в усіх регіонах.

Після завершення виборів ми будемо створювати у кожній раді наші фракції і вирішувати саме ті питання, про які сьогодні йшла мова!

Наша політика — стратегія розвитку, відродження, підйому, розквіту для кожного села. З лікарнями, ФАПами, школами, бібліотеками, клубами і сімейними фермерськими господарствами, які є їх основою!

Ми йдемо брати відповідальність. Ми йдемо служити громаді. Ми йдемо служити людям. Ми зробимо це, тому що ми — команда, яка має план. Він у нас не на папері. Не в звітах.

Він у нас в серці.

Слава Україні!

З щирою повагою,
ваша Юлія ТИМОШЕНКО

**ДОПОКИ НЕ ЗУПИНІТЬСЯ ЦЕ БОЖЕВІЛЛЯ, ЩО ДОРІВНЮЄ ПОВЗУЧОМУ
ГЕНОЦИДУ СЕЛА, ДОПОКИ НЕ ПРИБЕРЕМО З НАШОЇ ЗЕМЛІ ВОРЮГ, ЛИХВАРІВ
ТА КОРУПЦІОНЕРІВ, ДОПОКИ НЕ СТОРИМО В КРАЇНІ ЦИВІЛІЗОВАНІ ПРАВИЛА
НА АГРАРНОМУ РИНКУ, НЕ ПІДТРИМАЄМО НА НАЙВИЩОМУ РІВНІ І ГІДНО СВОГО
СЕЛЯНИНА-ГОДУВАЛЬНИКА, ДОПОКИ НЕ СТОРИМО СУЧАСНОГО
І ВИГІДНОГО ФЕРМЕРА БАНКІВСЬКОГО СЕКТОРА ТА СТРАХОВОГО РИНКУ —
НІ ПРО ЯКИЙ ШИРОКОМАСШТАБНИЙ РИНОК ЗЕМЛІ НЕ МОЖЕ БУТИ Й МОВИ!**

РЕЗОЛЮЦІЯ Всеукраїнського селянського віча

Гордість неньки-України — її селянство, яке живе на цій землі тисячі років. За цей час наші предки пережили тут багато біди: війни, кріпацтво, Голодомор, хвороби і свавілля. Тут є слід кожного з попередніх поколінь, як і наш. Українське село вистояло і збереглося в усі важкі часи. Сьогодні ми теж вистоїмо!

Українське селянство за багатосторічну історію зробило величезний внесок у соціально-економічний розвиток країни, це основа нашого буття і надія для майбутніх поколінь.

Сьогоднішнє українське село — це переважно літні люди. Важка праця, мізерна оплата, злидні — вони гнули спину на панщині, втрачаючи своє здоров'я. Не один десяток років земля гнобила їх, а вони заради неї відмовлялись від нормального життя.

І тепер українське село — це не тільки коліска нашої історії, наших традицій, культури, мови і духовності, а ще й майбутнє наше і наших дітей.

Весь наш сьогоднішній добробут, наш поступ у завтра передусім залежить від українського селянина-трудолюбця.

Перед нами стоїть завдання — зберегти українське село, родючість нашої землі. Знову наш селянин змушений брати власну долю, а відтак і майбутнє України, у свої напружені руки.

Цією резолюцією ми проголошуємо основні принципи існування, розвитку та захисту українського села. І тепер від влади залежить, погоджуватись із цими принципами, чи знову і знову знищувати душу українства.

ПРИНЦИПИ ПОЛІТИКИ РОЗВИТКУ УКРАЇНСЬКОГО СЕЛА

1. Збереження і розвиток поселенської мережі.
2. Формування селянина-господаря, розвиток сімейно-фермерського укладу господарювання.
3. Земля не товар: впровадження прозорих земельно-орендних відносин.
4. Ефективне землекористування, захист прав власників паїв.
5. Державна підтримка дрібних товаровиробників і поглибленої переробки.
6. Стале оподаткування: єдиний податок з 1 га.
7. Підвищення рівня оплати праці на селі.
8. Децентралізація податків і зборів до рівня громад.
9. Якісні освітні і медичні послуги.
10. Розвиток сільської інфраструктури, соціально-інженерних мереж.

Ми, громадяни України, чия діяльність і життя нерозривно пов'язані з українським селом, закликаємо припинити його знищувати, наживатись на терпінні і важкій праці хлібороба-селянина.

Реалізація наведених принципів, спільна системна праця над їх розвитком стане запорукою майбутнього українського села, а відтак і майбутнього для наших нащадків.

Слава Україні!

29 жовтня 2016 року

Фото Олександра ПРОКОПЕНКА